פרשת טנטורה

אל-אתחאד (חד"ש), 21.1.01

ד"ר אילן פפה: ההתייחסות לפרשת טנטורה חושפת היעדר אומץ מוסרי באקדמיה.

"ההיסטוריון אילן פפה מתח ביקורת חריפה על הממסד האקדמי בישראל [בכלל] ועל אוניברסיטת חיפה [בפרט], על טיפולה במחקר האקדמי שערך החוקר טדי כץ על טבח טנטורה, אשר בוצע על ידי אחת הכנופיות הציוניות במאי 1948 במסגרת תוכנית הגירוש הציונית.

פפה אמר את הדברים במסגרת הרצאה מקיפה אודות הפרשה לבקשת "אחוות", המסגרת הערבית - יהודית של חד"ש בחיפה. בהתייחסו להתנכרות האוניברסיטה למחקר, אשר הגיע לבית המשפט המרכזי בעקבות תלונה שהגישו ותיקי יחידת "אלכסנדרוני" שביצעה את מעשה הטבח, אמר פפה כי האוניברסיטה השאירה את החוקר לעמוד לבדו מול בית המשפט ובכך זנחה את תפקידה וחובתה לעמוד לצדו, במיוחד [לאור העובדה] שהיא אישרה את המחקר והעניקה לו ציון גבוה.

בנוגע לטענות בדבר חוסר "דיוק" במחקר... אמר ד"ר פפה: הנושא איננו מידת הדיוק של המחקר. זהו שקר ברור. מה שמטריד אותם הוא העובדות שחשפו את הפנים המכוערים של החברה הישראלית. אותי לא מעניין מה יאמרו השופטים ורקטור האוניברסיטה. האוניברסיטה התגלתה כחסרת אומץ מוסרי וכחסרת [יכולת] להתמודד עם העובדות.. ולכן הם השאירו הכל לשופטים. התנהגות אקדמית זו אינה מפתיעה אותי, שכן [האקדמיה] תמיד מתאפיינת בקטלוג דעות ובהישענות על העמדה הרווחת בממסד השליט. תמיד היה ניסיון למחוק את זיכרון העם [הפלסטיני] כולו ולהתעלם ואף למחות אירועים שקרו לעם שלם כדי ליצור היסטוריה ריקה ממה שקרה לעם האחר. אולם עדיין יש לגנות [את העובדה] שהממסד האקדמי ממלא תפקיד זה. בשנת 2001 עדיין מסרב הממסד האקדמי לקחת על עצמו את האחריות לעסוק בסוגיות אלו, והוא עדיין מוכן לגייס כל דבר, ואפילו שקרים ואלימות מילולית, כדי למחות את פני ההיסטוריה.

בנוגע לעמדת אמצעי התקשורת הישראליים אמר פפה כי קשה להפריד את אופן טיפולם [בנושא זה] מאופן טיפולם בסוגיות מסוג זה באופן כללי... אולם בעיתונות הישראלית נטרפו הקלפים. בעמודים הראשונים נכתב כי 'בית המשפט החליט שלא היה טבח'. עמדה זו מסתירה כמובן עניינים עמוקים יותר; אם לא היה טבח בטנטורה הרי שגם לא היתה 'נכבה' ומכאן שלפליטים הפלסטינים אין זכות שיבה. זהו המסר שהממסד מנסה לשלוח.

לדברי ד"ר פפה, ההתייחסות לסוגיית טנטורה כוללת פן היסטורי ופן פוליטי, וניתן להבין את הסוגיה רק באמצעות [ראיית] הקשר בין שני ההיבטים הללו. הוא העריך כי השלב הראשון שהסתיים בבית המשפט המרכזי הוא [רק] פרק ראשון שלא סיים את העניין. השלב הבא, שיתקיים בבית המשפט העליון, לא יצטמצם לעניין המשפטי אלא יורחב גם לעניין האקדמי והפוליטי.

[ההתייחסות לפרשה] חושפת את אופן ההתייחסות הישראלית ל'נכבה' של העם הערבי הפלסטיני. [ישראל] מנסה להתנער מאחריות לאירועי שנת 1948 אשר תוצאותיהם עדיין קיימות בכל תוקף, והן מתגלמות בבעיה החריפה ביותר: בעיית הפליטים."

حق في العودة. هذه هي الرسالة التي تحاول المؤسسة بثها.

د. يابه، أكد ان التعامل مع قضية الطنطورة يحتوي على جانبين، جانب تاريخي وآخر سياسي، ولا يمكن فهم القضية الا من خلال ربط الجانبين. وقدر ان المرحلة الاولى التي انتهت في المحكمة المركزية هي حلقة أولى لم تنه القضية. لان المرحلة القادمة، التي ستكون أمام المحكمة العليا، لن تقتصر على الناحية القضائية، وستطال الاكاديميا والعلية السياسية أيضاً. وما يحدث يكشف شكل التعامل – الاسرائيلي مع نكبة الشعب العربي الفلسطيني، الذي يحاول التنصل من مسؤولية ما وقع عام (١٩٤٨)، والذي

قضية الطنطورة كشف
تفتقر للجرأة الاخلاقية!

الجامعة. فقد ظهرت الجامعة كمن تفتقر للجرأة الاخلاقية ولمواجهة الحقائق.. فقد تركوا كل شيء للقضاة.

وأضاف د. بابه: ان هذا التعامل الاكاديمي لا يفاجئني لانه يتميز على الدوام بكونه مصنفاً للافكار. وبالاستناد الى الموقف السائد في المؤسسة الحاكمة دائماً كانت المحاولة هي محو ذاكرة شعب بأكمله. وتجاهل بل طمس احداث وقعت لشعب بأكمله وكل هذا بغية انتاج تاريخ فارغ.. فارغ مما حدث للشعب الآخر. ولكن سيبقى من المستهجن قيام المؤسسة الاكاديمية بهذا الدور. ففي العام (١ - ٢) لا تزال هذه المؤسسة ترفض ان تأخذ على عاتقها مسؤولية الخوض في هذه القضايا. ولا تزال مستعدة لتجنيد كل شيء - حتى الاكاذيب والعنف الكلامي، من اجل طمس وجه التاريخ.

وحول موقف وسائل الاعلام الاسرائيلية قال بابه: من الصعب فصل شكل معالجتها عن الشكل العام لتعاملها مع قضايا من هذا النوع. فالقضية طرحت في الفترة الاخيرة، التي تميزت بحدة احداثها.. ولكن في الصحافة الاسرائيلية جرى خلط الاوراق. وأبرزت على صفحاتها الأولى ان «المحكمة قررت انه لم تكن مجزرة». وبالطبع فان هذا الموقف يخفي أموراً اعمق: فاذا لم تكن مجزرة في الطنطورة لم تكن نكبة أيضاً وبالتالي فلا يوجد للاجئين الفلسطينيين.

د. ايلان بابه: التعامل مع
ان المؤسسة الاكاديمية ت

• حيفا – مكتب «الاتحاد» – وجه المؤرخ د. ايلان بابه نقداً حاداً للمؤسسة الاكاديمية في اسرائيل، والمتمثلة بجامعة حيفا، ازاء شكل تعاملها مع البحث الاكاديمي الذي انجزه الباحث تيدي كاتس حول مجزرة الطنطورة، التي ارتكبتها احدى العصابات الصهيونية في ايار ١٩٤٨، ضمن مخطط التهجير الصهيوني.

وجاءت أقوال د. بابه، ضمن المحاضرة الشاملة التي قدمها حول القضية، وذلك بدعوة من اطار «اخوة» العربي – اليهودي الجمهري في حيفا، والتي عقدت في نادي «الاخوة» الاسبوع الفائت. ومما قاله د. بابه، بشأن تنكر الجامعة للبحث، الذي وصل الى المحكمة المركزية بعد الشكوى التي قدمها أعضاء قدامى في وحدة «الكسندروني» التي نفذ عناصرها المجزرة: انّ الجامعة تركت الباحث يقف امام المحكمة وحيداً وتنازلت بذلك عن دورها وواجبها في الوقوف الى جانبه، خاصة انها صادقت على البحث الذي قدمه واعطته علامة عالية. وبشأن تلك الادعاءات حول عدم «الدقة» في البحث، الأمر الذي اعتمدت عليه المحكمة والمدعون في توجههم، قال د. بابه: ان الحديث ليس عن مدى دقة البحث، فهذا كذب واضح، لان ما يهمهم هو تلك الحقائق التي كشفت الوجه البشع للمجتمع الاسرائيلي. انا لا يهمني ما يقوله القضاة وعميد